

[Einer Jensen.]

pr. Medlem, og et rentefrit Laan paa 5 Kr. pr. Medlem for derved at fremme Mulighederne for Oprettelsen af Krisekasser, men selv efter denne Ændring af Loven, der var en Forbedring fra Loven af 1927, er det ikke lykkedes at faa oprettet mere end 6 Krisekasser med i alt ca. 40 000 Medlemmer. Da Arbejdsløshedskassernes Medlemstal er 275 000 Medlemmer, vil det altsaa sige, at for 235 000 Medlemmer findes der overhovedet ingen ekstraordinær Hjælp.

Ved det af den højtærede Socialminister forelagte Lovforslag til Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring foretages der jo væsentlige Ændringer og Forbedringer i det Afsnit, der omhandler Spørgsmaalet om Oprettelse af Krisekasser. Det er imidlertid ikke lykkedes og vil ikke kunne lykkes at gennemføre dette Forslag i Aar, og efter at Landstinget har forkastet Loven om Krisehjælp til arbejdsløse, er det Spørgsmaal da opstaaet: Hvorledes vil det være muligt at faa foretaget Forbedringer i den nu bestaaende Lov med Hensyn til det Afsnit, der omhandler Krisekasserne? Thi dette er jo ikke alene et Spørgsmaal, der har Interesse for Medlemmerne af Arbejdsløshedskasserne; det har i lige saa høj Grad Interesse for Kommunerne, som har maattet overtage den Byrde at udbetale ekstraordinær Hjælp. Hjælpekasseudbetalingerne er jo i 1926—27 og 1927—28 steget med henimod 10 Mill. Kr., og Udgiften til Fattighjælp er steget med henimod 3 Mill. Kr.; det vil altsaa sige, at Kommunernes Udgifter til Hjælpekassehjælp og Fattigunderstøttelse er steget med mere end 12 Mill. Kr. i disse to Aar. Det er derfor naturligt, at det Spørgsmaal er kommet frem: Hvorledes vil det være muligt at faa foretaget en væsentlig Forbedring af Loven om Oprettelse af Krisekasser for at kunne imødegaa disse Udgifter for Kommunerne og for at hindre, at saa mange af vore Medborgere efterhaanden flyttes over paa Fattigvæsenet, fordi de ikke paa anden Maade har Mulighed for at kunne opretholde Livet. Jeg takker derfor den højtærede Socialminister, fordi han har fremsat dette Lovforslag.

Lovforslaget tilsigter jo at gøre det muligt at faa oprettet Krisekasser indenfor det størst mulige Antal Arbejdsløshedskasser. I den første Del af Forslaget foretages der en Forhøjelse af de ordinære Tilskud til Arbejdsløshedskasserne. Denne Forhøjelse af Tilskuddene er i høj Grad paakrævet, hvis man vil have oprettet Krisekasser; thi det er en given Sag, at de nu bestaaende Arbejdsløshedskasser og de i disse værende

Medlemmer ikke vil kunne paatage sig den Byrde at betale Kontingent til Krisekasser, hvis de ikke paa anden Maade i Form af en Forhøjelse af Tilskuddene kan faa en Lettelse i den ordinære Kontingentbyrde. Arbejdsdirektøren har jo ogsaa i sin Aarsberetning om dette Spørgsmaal sagt, at det var ikke Mangel paa Villie, naar der ikke blev oprettet Krisekasser; men det var ene og alene dette, at Medlemmerne i Forvejen til den ordinære Understøttelse er spændt saa stærkt for, at det ikke vil være muligt, hvis man ikke ønsker at slaa Arbejdsløshedskasser i Stykker, at foretage en yderligere Kontingentforhøjelse. Ved at gennemføre de i Forslaget nævnte Forhøjelser for Stats- og Kommunitilskuddene vil det være muligt at foretage en Nedsættelse af de ordinære Kontingenter og lade denne Nedsættelse blive benyttet til Kontingent til de oprettede Krisekasser, og derved vil der være skabt faste Rammer for en ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, der har gaaet længe ledige.

I anden Del af Lovforslaget foreslaas det, at det Starttilskud, der gives Arbejdsløshedskasserne, og som nu er 10 Kr. pr. Medlem i Tilskud og 5 Kr. i Laan, forhøjes til 30 Kr. pr. Medlem i Tilskud. Denne Forhøjelse er foreslaaet for derved at skaffe Mulighed for, at Krisekasserne kan have den nødvendige Startkapital. Det vil nemlig være umuligt at oprette en Krisekasse, med Kontingentindbetaling uden Starttilskud, idet den da ikke vil kunne komme til at virke allerede i den kommende Vinter, saaledes som det er Hensigten med det foreliggende Forslag.

Den tredje Del af Forslaget tilsigter at ændre Reglerne for Udbetalingen af Understøttelsen, saaledes at det bliver muligt at benytte Krisekasserne i større Udstrækning end nu, fordi de Regler, der nu findes i den bestaaende Lov, er af den Beskaffenhed, at selv med et meget stort Antal arbejdsløse, er det ikke muligt at benytte Udbetaling af Krisehjælpen.

Hensigten med Lovforslaget er altsaa at give Mulighed for Oprettelse af Krisekasser for de 235 000, der ikke nu har Krisekasser. Betingelsen for at kunne oprette dem er, at der sker en Forhøjelse i Stats- og Kommunitilskuddene, og at Starttilskuddet forøges i Forhold til, hvad det nu er, samt at man lemper Reglerne for Udbetaling af Understøttelsen, saaledes at Medlemmerne kan faa den Nytte af Krisekassen, som vi alle tilsigter.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget. Under Behandlingen af Lovforslaget om Arbejdsanvisning og